

UZASADNIENIE

Decyzją z **dnia 25 stycznia 2017 roku** (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) oraz Rozporządzenia (WE) 883/2004 z dnia 29.04.2004r., w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE L 166 z 30.04.2004, ze zm., Polskie Wydanie Specjalne 2004, rozdz.5,t.5,ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 grudnia 2015 roku - w związku z przeliczeniem kapitału początkowego - przeliczył E. B. emeryturę od dnia 1 grudnia 2015, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1122,60 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 60,75%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 3 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 miesiące i 14 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 30,46 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 255907,00 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawcy wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1025,90 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (617,43 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (461,66 zł) wyniosła 1079,09 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.068,75 zł.

/decyzja z dnia 25 stycznia 2017 roku k. 97 - 98v plik III akt ZUS/

W dniu 17 marca 2017 roku odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. B. podnosząc, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w roku 2016 wynosił 60,88%, obecnie wyliczono na 60,75% (art. 53), składki na indywidualnym koncie w roku 2016 opiewały na kwotę 2107,77 zł, obecnie wynoszą 30,46 zł (art. 26). Nadto wskazała, że na jej koncie winny być składki z Instytutu (...), Sp-ki Atos, P. J. i PCK. Na koniec zauważyła, że nie zostało wyjaśnione, jaka liczba miesięcy winna być brana pod uwagę przy ustalaniu średniego dalsze trwanie życia.

/odwołanie wnioskodawcy z dnia 17 marca 2017 roku k. 2 /

Decyzją z **dnia 30 marca 2017 roku** (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887), po ponownym rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 grudnia 2015 roku oraz w związku ze złożonym odwołaniem z dnia 13 marca 2017 roku zmienił decyzję z dnia 25 stycznia 2017 roku, w części dotyczącej wysokości emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1122,60 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 60,75%. Do ustalenia wysokości emerytury

Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 3 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 miesiące i 6 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2107,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 23 stycznia 2017 roku wyniosła 255907,00 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1025,90 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (617,43 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (461,66 zł) wyniosła 1079,09 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.075,85 zł.

/decyzja z dnia 30 marca 2017 roku k. 99 - 101 plik III akt ZUS/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że decyzją z dnia 25 stycznia 2017 roku przeliczono świadczenie od dnia 1 grudnia 2015 roku po zakończeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie nieprawidłowości na koncie ubezpieczonej. Przeliczono również emeryturę w oparciu o uzyskane druki Rp 7 i kwoty zasiłków chorobowych. W części dotyczącej ustalenia wysokości emerytury w trybie art. 53 korekcie uległ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 60,88% na 60,75%. Korekta dotyczyła roku 1990. Do ustalenia wynagrodzenia osiągniętego w roku 1990 błędnie przyjęto wynagrodzenie minimalne za cały okres zatrudnienia u płatnika (...), gdzie wnioskodawczym była zatrudniona w okresie od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku. Przyjęto wówczas wynagrodzenie za miesiące od lipca do grudnia (1924129,03zł) i dodatkowo zaliczono kwoty zasiłków chorobowych (3973550zł) na których przebywała wnioskodawczyni, bezspornie doliczono również kwoty z Rp-7 ze Szpitala (...) (3787586zł), łącznie kwota wynagrodzenia w 1990 wyniosła 9685265,03zł. Po uzyskaniu poświadczenia dotyczącego okresu przebywania na zasiłkach chorobowych w roku 1990 okazało się, iż nastąpiło podwójne zaliczenie okresu zasiłków i wynagrodzenia. Z poświadczenia wynika iż w okresie od dnia 6 września 1990 roku do dnia 25 stycznia 1991 roku E. B. przebywała na zasiłku chorobowym. Wobec powyższego poza zaliczeniem kwot tych zasiłków organ rentowy przyjął jedynie wynagrodzenie minimalne za okres od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 5 września 1990 roku w kwocie 301333,35zł. Łącznie więc w roku 1990 wynagrodzenie uzyskane wynosiło 8062469,35 zł. Spowodowało to niewielką zmianę wskaźnika podstawy wymiaru emerytury, ale nie miało to wpływu na zmianę wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego.

Nadto Zakład wyjaśnił, że do ustalenia wysokości emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 251,50 miesięcy (na podstawie tabeli średniego dalszego trwania życia Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego). Wyboru średniego dalszego trwania życia na dzień osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego dokonano w związku z ust. 6 art. 26 obowiązującym od dnia 1 maja 2015 roku. Ponadto zgodnie z art. Art. 173. 1. dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Wobec powyższego przy ustalaniu kapitału początkowego przyjęto 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25.03.1999 w sprawie tablicy średniego dalszego życia kobiet i mężczyzn -MP nr 12 poz. 173). Organ rentowy przy ustalaniu wysokości emerytury przyjmuje ilość miesięcy wynikający ściśle z przepisów ustawy

/ odpowiedź na odwołanie z dnia 14 kwietnia 2017 roku – k.5-6/

Pismem z dnia 13 marca 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o zobowiązanie ZUS do doliczenia do świadczenia emerytalnego skarżącej składek z tytułu kontynuowania zatrudnienia przez wnioskodawczynię

zgromadzonych na jej indywidualnym koncie od dnia 1 lutego 2016 roku do dnia 28 lutego 2018 roku oraz wyliczenia hipotetycznej wysokości emerytury E. B. i przyjęcia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przysługującej jej emerytury według najkorzystniejszego wariantu:

a) przy przyjęciu, że w okresie zatrudnienia Skarżącej w PZ (...) (od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 25 stycznia 1991 roku) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowił iloczyn stawki godzinowej przez normatywny czas pracy tj. 160 godzin miesięcznie (40 godzin tygodniowo - 5 dni x 8 godzin) oraz dodatkowe 24 godziny nadgodzin (2 dni x 12 godzin) z zastrzeżeniem płatności 150% stawki dla pierwszych dwóch godzin nadgodzin oraz 200% dla każdej kolejnej; przy czym przy obliczeniach jako kolejny wariant należy uwzględnić stałe składniki wynagrodzenia tj. premię regulaminową 50% i dodatek motywacyjny 10%;

b) przy przyjęciu, że w okresie zatrudnienia Skarżącej w PZ (...) skarżąca faktycznie otrzymała kwoty:

- 2.037.716,60 zł za okres od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 5 września 1990 roku (wynagrodzenie obliczone w oparciu o ilość przepracowanych w ww. okresie godzin w tym nadgodzin powiększona o premię regulaminową 50% i dodatek motywacyjny 10%),

- 3.973.550,00 zł za okres od dnia 6 września 1990r. do dnia 31 grudnia 1990r. (zasiłek chorobowy otrzymany do końca 1990r. w czasie zatrudnienia w PZ (...)),

- 577.350,00 zł za okres od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku (zasiłek chorobowy otrzymany od 1 stycznia do 17 stycznia 1991 roku w czasie zatrudnienia w PZ (...))

wynikające z wpisów zawartych na stronie 22 i 23 legitymacji ubezpieczeniowej skarżącej oraz z wpisów w poz. 21.2 i 22.1. wykazu wprowadzonych dochodów ubezpieczonego na dzień 23 stycznia 2017 roku.

/pismo z dnia 13 marca 2018 roku k. 56 - 61/

Pismem z dnia 21 maja 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie skarżącej i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przeliczenie emerytury E. B. od dnia 1 kwietnia 2017 roku przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru na poziomie 61,46% zgodnie z hipotetycznym wyliczeniem ZUS wskazanym w treści pisma procesowego z dnia 20 kwietnia 2018 roku.

/pismo z dnia 21 maja 2018 roku k. 85 -87/

Na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie tak jak sprecyzowała to w piśmie z dnia 6 marca 2018 roku (wpłynęło do Sądu w dniu 13 marca 2018 roku), tj. uwzględnienie za okres zatrudnienia w C. kwot wskazanych w legitymacji ubezpieczeniowej oraz o przeliczenie emerytury od dnia 1 kwietnia 2017 roku, gdyż wówczas skarżąca złożyła odwołanie od decyzji. Ponadto wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oświadczając, iż koszty te nie zostały pokryte w całości, ani w żadnej części. Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron protokół rozprawy z k. 96/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona E. B. urodziła się dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 9 sierpnia 2011 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę.

/wniosek - k. 1 -2v plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 10 stycznia 2012 roku (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 sierpnia 2011 roku przyznał E. B. zaliczkę na poczet przysługującej od dnia 27 października 2011 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1074,20 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **56,27%**, wysokość świadczenia 1074,20 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 2 miesiące i 26 dni tj. 230 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 0 lat, 1 miesiąc i 1dzień tj. 1 miesiąc.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2107,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 238130,95 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawcy wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 955,22 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (590,81 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (429,85 zł) wyniosła 1020,66 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 870,80 zł.

/decyzja z dnia 10 stycznia 2012 roku k. 20 - 21v plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 21 lutego 2012 roku (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 sierpnia 2011 roku i po uwzględnieniu okresu ubezpieczenia od dnia 1 września 2005 roku do dnia

29 maja 2009 roku, przyznał E. B. zaliczkę na poczet przysługującej od dnia 27 października 2011 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1089,77 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **56,27%**, wysokość świadczenia 1089,77 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 26 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 miesiące i 6 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawcy przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2107,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 245024,02 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawcy wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 982,63 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (599,37 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (442,18 zł) wyniosła 1041,55 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 944,42 zł.

/decyzja z dnia 21 lutego 2012 roku k. 42 - 45 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 maja 2012 roku (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 sierpnia 2011 roku, przyznał E. B. prawo do emerytury od dnia 27 października 2011 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1123,54 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **60,88%**. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 3 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 miesiące i 6 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2107,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 248680,47 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 997,17 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (617,95 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (448,73 zł) wyniosła 1066,68 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 965,29 zł.

/decyzja z dnia 18 maja 2012 roku k. 108 - 109v plik II akt ZUS/

Wnioskodawczyni w dniu 7 grudnia 2015 roku złożyła wniosek o przeliczenie emerytury zgodnie z art. 108 w/w ustawy emerytalnej.

/wniosek z dnia 7 grudnia 2015 roku k. 30 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 23 grudnia 2015 roku (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 grudnia 2015 roku, przeliczył E. B. emeryturę od dnia 1 grudnia 2015 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru. Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2065,31 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 225,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1247,28 zł miesięcznie. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1054,02 zł.

/decyzja z dnia 23 grudnia 2015 roku k. 33 - 34v plik III akt ZUS/

Wnioskodawczyni w dniu 29 lutego 2016 roku złożyła wniosek o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zatrudnienia w (...) Oddziale Okręgowego PCK.

/wniosek z dnia 29 lutego 2016 roku k. 46 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 30 marca 2016 roku (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 lutego 2016 roku, przeliczył E. B. emeryturę od dnia 1 lutego 2016 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1123,54 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **60,88%**, wysokość świadczenia 1123,54 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 3 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 miesiące i 6 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2107,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 253992,57 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 223,40 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1257,46 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (617,95 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (458,23 zł) wyniosła 1076,18 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1064,04 zł.

/decyzja z dnia 30 marca 2016 roku k. 58 -59 v plik III akt ZUS/

W dniu 28 września 2016 roku organ rentowy wszczął postępowanie w celu uzyskania zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 z Instytutu (...) w Ł. oraz (...) oraz Wydziałem Zasiłków w celu prawidłowego potwierdzenia okresów przebywania przez wnioskodawczynię na zasiłku chorobowych i wypłaconych kwotach zasiłków.

/pismo z dnia 28 września 2016 roku k. 75 i 76 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 23 stycznia 2017 roku (znak (...) -2007) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy E. B. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1970 roku do 31 grudnia 1979 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 68,28% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 833,62 zł. ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 19 lat, 1 miesiąc i 11 dni tj. 229 miesięcy oraz nieskładkowe w wymiarze 16 dni tj. 0 miesięcy. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 81,33%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **93.032,17 zł.**

/decyzja z dnia 23 stycznia 2017 roku k. 92 - 93 plik III akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 stycznia 2017 roku (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) oraz Rozporządzenie (WE) 883/2004 z dnia 29.04.2004r., w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE L 166 z 30.04.2004, ze zm., Polskie Wydanie Specjalne 2004, rozdz.5,t.5,ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 grudnia 2015 roku - w związku z przeliczeniem kapitału początkowego - przeliczył E. B. emeryturę od dnia 1 grudnia 2015, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1122,60 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 60,75%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 3 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 miesiące i 14 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 30,46 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 255907,00 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1025,90 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (617,43 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (461,66 zł) wyniosła 1079,09 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.068,75 zł.

/decyzja z dnia 25 stycznia 2017 roku k. 97 - 88v plik III akt ZUS/

Z kolei decyzją **z dnia 30 marca 2017 roku** (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 grudnia 2015 roku oraz złożeniu odwołania z dnia 17 marca 2017 roku **zmienił decyzję z dnia 25 stycznia 1017 roku.**

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1122,60 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 60,75%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 3 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 3 miesiące i 6 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2107,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 23 stycznia 2017 roku wyniosła 255907,00 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1025,90 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (617,43 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (461,66 zł) wyniosła 1079,09 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.075,85 zł.

/decyzja z dnia 30 marca 2017 roku k. 99 - 101 plik III akt ZUS/

Wnioskodawczyni w okresie od dnia 20 lutego 1989 roku do dnia 30 czerwca 1990 roku była zatrudniona w Zespole (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszej sekretarki medycznej.

/świadczenie o zatrudnieniu z dnia 30 czerwca 1990 roku 21 -22 plik I akt ZUS/

Ubezpieczona podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy otrzymywała wynagrodzenie w łącznej wysokości:

- za 1989 rok - 1702895,00 zł,

- za 1990 rok - 3787586,00 zł.

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 9 października 1998 rok k. 38 - 38v plik I akt ZUS/

Następnie skarżąca w okresie od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku pracowała w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku prasowaczki.

/świadczenie o zatrudnieniu z dnia 17 stycznia 1991 roku k. 25 plik I akt ZUS/

Ubezpieczona podczas zatrudnienia w w/w zakładzie otrzymała wynagrodzenie w wysokości 3.000 zł za godzinę + 50% premii regulaminowej + 10% dodatek motywacyjny. Wnioskodawczyni pracowała w nadgodzinach oraz w soboty.

/świadczenie o zatrudnieniu z dnia 17 stycznia 1991 roku k. 25 plik I akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia z dnia 27 czerwca 2018 roku k. 96 v w zw. z wyjaśnieniami e - protokół z dnia 7 lutego 2018 roku 00:02:03 - 00:19:34 - płyta CD k.53/

Będąc zatrudniona w przedmiotowym Przedsiębiorstwie wnioskodawczyni w okresie od dnia 7 lipca 1990 roku do dnia 5 września 1990 roku osiągnęła wynagrodzenie w wysokości 2037716,60 zł, zaś od dnia 6 września 1990 roku do dnia 25 stycznia 1991 roku przebywała na zasiłku chorobowym i otrzymała zasiłek chorobowy za okres od dnia 6 września 1990 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku w wysokości 3973550 zł, natomiast od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku w wysokości 577350,00 zł

/kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej k. 44, pismo z dnia 5 czerwca 2008 roku k. 48 plik I akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia z dnia 27 czerwca 2018 roku k. 96 v w zw. z wyjaśnieniami e - protokół z dnia 7 lutego 2018 roku 00:02:03 - 00:19:34 - płyta CD k.53/

Organ rentowy dokonał wyliczenia hipotetycznego emerytury poprzez uwzględnienie w roku 1990 kwoty 2.037.716,60 zł (kwota stanowi różnicę pomiędzy wpisana w legitymacji kwotą 6.011.266,60 zł, a kwotą potwierdzonych zasiłków chorobowych). Uwzględniając powyższe okoliczności wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1127,79 zł miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1990 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **61,46%**, wysokość świadczenia 1127,79 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 19 lat, 10 miesięcy i 3 dni tj. 238 miesięcy oraz nieskładkowe w ilości 03 miesiące i 14 dni tj. 3 miesiące.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze średnie trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota

składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 2107,77 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 255907,00 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 251,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1025,90 zł miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (620,28 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (461,66 zł) wyniosła 1081,94 zł.

Zakład wskazał, że emerytura po waloryzacji przysługiwałaby w kwocie: od dnia 1 marca 2012 roku - 1152,94 zł, od dnia 1 marca 2013 roku - 1199,06 zł, od dnia 1 marca 2014 roku - 1218,24 zł, od dnia 1 marca 2015 roku - 1254,24 zł, od dnia 1 marca 2016 roku - 1267,57 zł, od dnia 1 marca 2017 roku - 1277,57 zł i od dnia 1 marca 2018 roku - 1318,31 zł.

Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosłaby miesięcznie 1.110,66 zł.

/pismo ZUS z dnia 4 kwietnia 2017 roku z hipotetyczną decyzją z dnia 19.04.2018r. - k.71, 74-79/

Decyzją z dnia 16 kwietnia 2018 roku (znak: ENM/6/053012751) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) oraz Rozporządzenie (WE) 883/2004 z dnia 29.04.2004r., w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE L 166 z 30.04.2004, ze zm., Polskie Wydanie Specjalne 2004, rozdz.5,t.5,ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 marca 2018 roku przeliczył E. B. emeryturę od dnia 1 marca 2018, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru. Natomiast ustalając wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej wskazano, że emeryturę ustaloną w kwocie (...),⁵⁴ zwiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku wnioskodawczyni w dniu złożenia wniosku. Kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 556,21 zł, średnie dalsze trwanie życia wnioskodawczyni wyniosło 208,50 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 cytowanej wyżej ustawy emerytalnej, wyniosła 1315,21zł miesięcznie. Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183 ustawy, to jest 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy (617,43 zł) i 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy (461,66 zł) wyniosła 1079,09 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.108,84 zł.

/kopia decyzji z dnia 16 kwietnia 2018 roku k. 72-73/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie przesłuchania wnioskodawczyni oraz dowodów z dokumentów, w tym zawartych w aktach rentowych z okresu zatrudnienia wnioskodawczyni w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku. Podkreślić należy, że żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ani autentyczności ani treści tych dokumentów, a co również istotne ubezpieczona nie wносиła zastrzeżeń do wyliczeń dokonanych przez organ rentowy .

Na podstawie załączonej dokumentacji organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości świadczenia należnego ubezpieczonej. Sąd przyjął powyższe wyliczenie za wiarygodne. Podkreślić należy, że ze złożonej legitymacji ubezpieczeniowej oraz dokumentu – poświadczenia wysokości otrzymywanych zasiłków wynika wprost, jaką wysokość wynagrodzenia zasadniczego otrzymywała wnioskodawczyni, a także jakie kwoty świadczenia chorobowego w spornym okresie pobrała. Przesłuchana wnioskodawczyni potwierdziła, że obowiązywała ją stawka godzinowa oraz, że otrzymywał premię regulaminową w wysokości 50% oraz dodatek motywacyjny w wysokości 10%. Nadto wnioskodawczyni wskazała, że od 6 września 1990 roku do końca zatrudnienia tj.

17 stycznia 1991 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim. Zatem nie było wątpliwości co do faktycznej wysokości uzyskanego wynagrodzenia w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku. Stan faktyczny w sprawie niniejszej w zasadzie nie budzi wątpliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 24 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2018 r., poz. 1270 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 przytoczonej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176 Ustawy.

Na wniosek ubezpieczonego, podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. (ust. 6)

Stosownie do art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W myśl art. 26 ustawy emerytalnej, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 ustawy przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 cytowanej ustawy.

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Według art. 53 ust. 1 cytowanej ustawy emerytura wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55 Ustawy.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Stosownie do art. 183 ust. 1 i 2 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50 Ustawy, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2011, wynosi:

1) 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2) 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 6 k.c. to na odwołującej się spoczywał ciężar dowodowy w przedmiotowej sprawie, zatem to ona powinna udowodnić okoliczności, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie jest zaś zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Według § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądaną, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, że wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni kwestionowała wysokość wyliczonej emerytury i wniosła o uwzględnienie przy jej wyliczeniu wynagrodzeń z okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku w oparciu o legitymację ubezpieczeniową.

Zdaniem Sądu należy uwzględnić w odniesieniu do niebudzącego żadnych wątpliwości zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. kwotę wynagrodzenia ubezpieczonej w wysokości 2037716,60 zł, która otrzymywała od dnia 7 lipca 1990 roku do dnia 5 września 1990 roku oraz kwotę pobranego zasiłku chorobowego w wysokości 3973550 zł od dnia 6 września 1990 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku, a także w wysokości 577350,00 zł od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku

Sąd mając na względzie wszechstronne zbadanie sprawy zobowiązał organ rentowy do przeliczenia świadczenia w najkorzystniejszym jej wariantcie, przy przyjęciu kwot osiągniętego wynagrodzenia oraz pobranych zasiłków w spornym okresie. W ocenie Sądu takie wyliczenie pozwala ustalić faktyczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w spornym okresie.

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia hipotetycznego emerytury wnioskodawczyni poprzez uwzględnienie w roku 1990 kwoty 2.037.716,60 zł tytułem wynagrodzenia za okres od dnia 2 lipca 1990 roku do dnia 5 września 1990 roku (kwota stanowi różnicę pomiędzy wpisaną w legitymacji kwotą 6.011.266,60 zł a kwotą potwierdzonych zasiłków chorobowych), kwoty 3.973.550,00 zł tytułem pobranego zasiłku chorobowego za okres od dnia 6 września 1990r. do dnia 31 grudnia 1990r., kwoty 577.350,00 zł tytułem pobranego zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 17 stycznia 1991 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosiłby 61,46 %, natomiast emerytura wyliczona zgodnie z art. 183 od dnia 1 marca 2018 roku wynosiłaby 1318,31 zł.

W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości jakie faktycznie wynagrodzenie osiągała wnioskodawczyni w spornym okresie i tym samym wykazała ona, że w latach 1990 – 1991 osiągała wynagrodzenie wyższe niż przyjęte przez organ rentowy. Wyliczony zaś na ich podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **61,46%** i okazał się wyższy od dotychczas przyjmowanego przez organ rentowy względem wnioskodawczyni tj. 60,75%.

Mając na względzie powyższe, zdaniem Sądu nie ma żadnych przeszkód by zaliczyć ubezpieczonej do wysokości świadczenia - wynagrodzenia ze spornego okresu na podstawie zachowanej dokumentacji załączonej do akt sprawy.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przeliczył zgodnie z art. 53 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emeryturę wnioskodawczyni E. B. od dnia 1 kwietnia 2017 roku przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru - 61,46%.

O dacie przeliczenia emerytury wnioskodawczyni Sąd orzekł na podstawie art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będąc związany wnioskiem pełnomocnika wnioskodawczyni co do daty przeliczenia świadczenia, tj. od dnia 1 kwietnia 2017 roku.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, ponieważ mające miejsce kolejne waloryzacje świadczenia wnioskodawczyni były przeprowadzone prawidłowe. Zauważyć należy, że decyzją z dnia 30 marca 2017 roku zmieniono decyzję z dnia 25 stycznia 2017 roku w zakresie punktu II decyzji tj. obliczenia wysokości emerytury, w której dokładnie i chronologicznie wykazano wnioskodawczyni jak zmieniała się wysokość świadczenia w związku kolejnymi wnioskami o przeliczenie emerytury. Kwota świadczenia ustalona decyzją z dnia 25 stycznia 2017 roku została ustalona w prawidłowej wysokości i po wydaniu decyzji z dnia 30 marca 2017 roku nie uległa zmianie. Decyzją z 16 kwietnia 2018 roku przeliczono świadczenie E. B. zgodnie z jej wnioskiem z dnia 7 marca 2018 roku o doliczenie składek z tytułu kontynuowania zatrudnienia w myśl art. 108 ustawy emerytalnej. Wskazane w punkcie II powyższej decyzji kwoty przysługującej emerytury po waloryzacji są ustalone w prawidłowej wysokości. Natomiast decyzją z dnia 19 kwietnia 2018 roku ustalono tylko hipotetyczną wysokość emerytury z uwzględnieniem w roku 1990 kwoty 2.037.716,60 zł (kwota stanowi różnicę pomiędzy wpisaną w legitymacji kwotą 6.011.266,60 zł a kwotą potwierdzonych zasiłków chorobowych) – w wykonaniu zobowiązania Sądu. Wyliczone kwoty emerytury po

waloryzacji od dnia 1 marca 2012 roku wykazane w punkcie II w powyższej decyzji wynikają jedynie z wyczenia hipotetycznego.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni przez pełnomocnika z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 2 pkt 1, § 3, § 4 ust 3, § 15 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia października 2016 w sprawie opłat ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U z 2016 roku, poz.1714) podwyższając należne koszty o podatek VAT.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.

30.07.2018r

E.W.